

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 12.

CLEVELAND, O., THURSDAY MORNING, JANUARY 15th, 1931.

LETO XXXIII—VOL. XXXIII

Zedinjene države so bile v letu 1917 zelo slabo pripravljene za vojno

Washington, 14. januarja. Ko so Zedinjene države aprila meseca, leta 1917, napovedale vojno Nemčiji, se je nahajala zaloga orožja in streljiva v skrajno slabem položaju. V vseh vojaških skladiščih Ameriki so imeli 285.000 Springfield pušk, kaliber 30, nadalje je bilo na razpolago 400 lahkih topov, tri palčice obsega in kakih 150 težkih topov. Tako poroča general Pershing, vrhovni poveljnik ameriške armade v svetovni vojni, ki piše sedaj svoje spomine. In ker je bilo nemogoče hitro izdelati nove Springfield puške, ker tovarne niso bile pripravljene, se je vojni tajnik Baker odločil, da naroči Einfield puške, katere je rabila angleška armada, in ki so se isti čas izdelovale v Ameriki v privatnih tovarnah za angleško armado. Teh Einfield pušk se je naredilo v rekordnem času 2.000.000 za ameriško armado. Kar se tiče strojne opreme, da jih imamo nekoliko manj kot 1.500, in sicer so bile štiri različne vrste. Že leta 1916 je kongres odobril \$12.000.000 za strojne puške, toda vojni oddelek vlade se ni mogel odločiti, kateri tip teh pušk bi naročil. Krogel za lažje topove je bilo še nekaj na razpolago, toda naboji za večje topove pa ne bi zadostovali niti za deveturno streljanje. Najslabše pa je bilo zrakoplovi. Zrakoplovni oddelek ameriške armade je štel maja meseca, 1917, vsega skupaj 65 častnikov in 1.000 mož ter 55 zrakoplovov, katerih pa noben ni bil uporabljen na fronti. Izmed 65 častnikov jih je znalo samo 35 voditi zrakoplov, in izmed 55 zrakoplovov jih je bilo 51 k večjemu sposobnih za poskusno letanje. Pa se je od Amerike tedaj zahtevalo, da postavi na fronto 2.000 zrakoplovov in 10.000 pilotov, mehanikov in druge vrste zrakoplovcev. Toda ameriška iznajdljivost, hitrost in akuratsnost nima meje. Kongres je nemudoma dovolil \$646.000.000 samo za zrakoplovstvo, in mesečno je ameriška armada dobivala 400 novih zrakoplovov, najmodernejše opremljenih. Tovarne so delale noč in dan. In na način je Amerika v enem letu postavila in izurila armado, ki je štela 5.000.000 mož, dočim je bilo nadaljnjih 7.000.000 pripravljenih za službo.

S palicami tepejo indijske štrajkarje

Bombay, 13. januarja.—Pred nekaj dnevi so bili na ukaz vlade usmrčeni štirje Indijci, ki so v nekem cestnem spopadu ubili enega policista. Radi tega je nastal včeraj spopad med policijo in člani indijskega kongresa na ulici. Kongres je izjavil, da bo šel na stavko kot v protest smrtne obsodbe. Policija je pri tem udarila s palicami in bič po stavkarjih tako, da jih je 27 dobilo težke poškodbe. Mnogi pa medtem metala kamenje na policiste.

Maškeradna veselica

Skupna družba S. S. P. Z. priredijo v soboto, 17. januarja v Slovenskem Narodnem Domu veliko maškeradno veselico. Lepa darila čakajo maske. Občinstvo od blizu in daleč je prav vljudno vabljen.

Councilman Mihelich zahteva od vlade odpravo vohunskih oddelkov

Pri zadnji seji mestne zbornice je naš slovenski councilman, John L. Mihelich, vložil pri zbornici resolucijo, v kateri zahteva, da se naroči mestnemu managerju Morganu in direktorju javne varnosti, Barryu, da takoj odpravita takozvani "žganjarski oddelki" pri mestni policiji. Mihelich je izjavil, da je vsakomur znano, da se prohibicijske postave itak ne izpolnjujejo, in da je brez vsake potrebe, da se uporabljajo toliko moštva policije glede prohibicije, dočim bi isto moštvo bilo koristno v drugih oddelkih policijske akcije. Mihelich sam ni silil pri seji mestne zbornice, da bi se glede resolucije takoj glasovalo, rekoč, da je stvar preveč važna, da bi se nemudoma kaj ukrenilo. Pustil bo, da vsa zadeva gre skozi redno poslovanje councilmanskih odborov, nakar bo zahteval, da doletni odbor poroča zbornici. Nadalje je Mihelich izjavil, da clevelandška policija itak nima dovolj moštva, da bi se pečala v vohunstvu po privatnih hišah, radi česar prihajajo v nevarnost za življenje policisti sami in nedolžni državljani. Pravni direktor mesta Cleveland, Burton, se je izjavil, da more mestna zbornica le priporočiti policijskemu načelniku, da odpravi vohunske oddelke, ker Mihelich ni direktno zahteval, da se ustvari prohibicijska debata radi njegove resolucije, toda če bo zahteval, tedaj bo nastal boj med policijo in mestno zbornico, ki končno lahko v tem oziru kaj definitivnega ukrene.

Tudi v Franciji se pojavlja brezposelnost

Paris, 12. januarja. Dočim je bila došle Francija edina dežela na svetu, kjer niso poznali brezposelnosti, pa se je slednja začela zadnje čase razširjati tako, da prizadeva skrb državnim oblastem. Tedensko zgubi delo približno 2.000 delavcev. Domačini vedno bolj nasprotujejo priseljevanju tujcem, katere dolžijo, da so zasedli njih mesta v tovarnah in delavnicah.

Mr. Frank Anžič

Mr. Anton Grdina nam sporoča, da se je oglašil iz San Francisco, Cal., tamojšnji slovenski krojač J. G. Anžič, ki piše, da se nahaja nekeje v Clevelandu njegov brat Frank Anžič, za katerega bi nujno rad zvedel radi važnih zadev iz domovine. Ako kdo izmed rojakov ve za njega, je prošnja, da to sporoči Mr. Anton Grdina, 6019 St. Clair Ave. Nadalje poroča Mr. Anžič tužno vest, da mu je preminula soproga 28. decembra. Naslov Mr. J. G. Anžiča se glasi: 599 San Bruno Ave., San Francisco, Cal.

Smrtna kosa

Nagroma je preminul 60 let stari Maksimilijan Grdasič, rodom Hrvat, 2604 Monroe Ave. Ranjki je bil vdovec. Bil je član družstva sv. Nikolaja. H. B. Zajednice, doma iz Javora. V Ameriki je bival okoli 35 let. Pogreb se vrši v petek iz prostorov A. Grdina in Sinovi. Prijatelji ga lahko obiščejo! Počivaj v miru!

Obisk

V sredo sta nas obiskala v uradu Mr. in Mrs. Anton Divjak iz Barbertona. Obiskala sta tudi nekaj drugih prijateljev v Clevelandu. Lepa hvala za obisk.

Tudi suhači pridejo sčasoma k pameti

Poslaniki raznih držav se zbirajo v Parizu glede oboroževanja Nemčije

Paris, 14. januarja. Tu so se zbrali zastopniki raznih držav, in kot se poroča, se poslaniki posvetujejo glede oboroževanja Nemčije. Vedno bolj dosledno se širijo govorice, da se Nemčija skriva oborožuje. Kolikor se je moglo dognati dosedaj, so poslanički dognali, da Nemčija ne spojuje točk mirovne pogodbe, ki je bila podpisana v Versaillesu. Konferenci poslaničkov prisostvujejo zastopnik Anglije, Italije, Francije in Japonske, dočim ima Amerika samo neuradnega poslušalca. Vse seje so tajne, in je časnikarskim poročevalcem zelo težko kaj izvedeti. Ako bodo poslaniki pri svoji konferenci sklenili, da Nemčija krši gotove točke mirovne pogodbe, tedaj bo Liga Narodov imenovala posebni preiskovalni odbor, ki bo poslan v Nemčijo, da dožene, kaj je na stvari.

Delniška seja

Družba S. N. Doma v Maple Heights, Ohio, ima v nečlejo, 18. januarja svojo delniško sejo, ki se vrši v prostorih na 15901 Raymond St., ob 2. uri popoldne. Vabljeni so vsi delničarji, da se gotovo udeležijo.

Tudi republikanci

Mestna zbornica je enoglasno sprejela resolucijo, da se povabi demokratsko stranko, da bo imela v letu 1932 predsedniško konvencijo v Clevelandu. Enako povabilo bo šlo drugi teden tudi republikanski stranki.

Povečanje prostorov

A. Grdina in Sinovi nam naznanjajo, da je slovenski kontractor, Mr. Anton Satkovič začel z delom za povečanje prostorov za balzamiranje mrličev na 1053 E. 62nd St.

Štrajk hotelskih uslužbencev v Clevelandu bo v kratkem mirno poravnal

Že šest mesecev se nahajajo hotelski uslužbenci v največjih hotelih Clevelanda na štrajku. Tekom štrajka je prišlo do mnogih nemirov, pretefov in spopadov, pa tudi hoteli sami so precej trpeli, ker so bile preklicane tri ali štiri konvencije, ki bi se morale vršiti v Clevelandu, pa radi štrajka delegati niso hoteli priti v mesto. Včeraj popoldne se je vršilo prvo tozadevno zbiranje uradnikov šestih različnih delavskih unij, katerih člani so prizadeti pri štrajku. Voditelji hotelov so pri volji odnehati v več točkah, kot so tudi delavske unije popustile tu ali tam. Podrobnosti glede sporazuma med vodstvom hotelov in med unijami niso še znane, vendar gotovo je, da se bodo delavci vrnili na delo pod istimi pogoji, kakor so delo zapustili v juliju mesecu lanskega leta. Ena glavnih točk, katere zahtevajo unijski uslužbenci je, da vodstva hotelov naredijo pogodbo z unijo, ne pa s posameznimi uslužbenci. In tozadevno se je najbrž dosegel sporazum.

G. Banovec bo pel

V nedeljo 18. januarja, bo pel tekom slovenskega radio programa odlični operni pevec G. Svetozar Banovec, ki je že toliko okrevljal, da bo lahko nastopil. Poleg tega se bo nudilo tudi veliko drugih točk na radio programu. Natančen program dobite v današnji številki.

Naš Tone Cugelj

V sredo je prišel v naš urad naš farmar Mr. Anton Cugelj iz Geneva, O. Plačal je za celo leto naročnino in si ogledal tudi tiskarno. Po zimi farmarji k nam hodijo, v poletju pa mi k njim!

Bivši predsednik Coolidge trdi, da stroji ne odvzemajo delavcem delo

Bivši predsednik Zedinjenih držav, Calvin Coolidge, trdi v posebnem članku, da je napačna trditev, da moderni tovarniški stroji povzročajo, da je vedno manj dela, ker stroji opravljajo delo, katerega so prej vršile delavske roke. Kot vzgled navaja n. pr. avtomobil. Avtomobilska industrija, pravi Coolidge, je dala direktno ali indirektno milijonom delavcev zaslužek. Pred avtomobilom smo imeli vozove s konji. Niti dvajset procentov ljudi ni izdelovalo teh vozov, kot izdelujejo delavci danes avtomobile. In, pravi Coolidge, delavci v avtomobilskih tovarnah niso slabo plačani. Nadalje navaja radio aparate. Pred 20. leti jih ni bilo nikjer, danes jih je 28.000 v ameriških hišah, in glasom statistike, jih je bilo tekom zadnjih 20 let nad 60.000.000 izgovorjenih. To je tudi nova, moderna industrija. Le spak je, ker se toliko producira, ker so naseljevanje ustavili, pa je vsepa s posameznimi uslužbenci. In tega ni rekel Coolidge pač pa mi.

Razporka in board

Mrs. Mary Karpos, 2120 Rob in St. je dobila te dni razporko od svojega moža, toda je povedala sodniku, da bo svojega moža zvela na stanovanje kot "borderja." Mrs. Karpos je mati sedmih otrok. Poročena sta bila 20 let. Žena pravi, da če je poročena z možem, da hoče on gospodariti, ako je pa razporka, ona ima oblast in kot "border" ji mož ne more nagnati.

V bolnico

Anton Seliškar, 1097 E. 68th St., je bil v ponedeljek odpeljan v Charity bolnico. Prijatelji ga lahko obiščejo v sobi št. 217.

Državni pravdnik Miller je prišel na sled krivopri-sežnikom in sleparjem

Ko je mesto pred leti kupilo zemljišče na St. Clair Ave., blizu Coit Rd., je bila mestna blagajna osleparjena pri tem za nad \$33.000, kar se je preveč plačalo za zemljišče. Pri nepravilnem manipuliranju z denarjem je bilo udeleženo več oseb, toda kljub vsemu prizadevanju državnega pravdnika Millerja je slednji dosegel samo to, da je bila na poroti ena oseba spoznana krivim, in to je Robert Bunowitz, bivši plumber, ki je bil obsojen v 7 let zapor. Bunowitz tedaj ni hotel dosti govoriti, toda sedaj je prišel pred veliko poroto in povedal vse, kar mu je znanega. Posledica tega je, da bo poklican danes, deloma pa je že včeraj, prosekutor Miller gotovo osebe, ki so pričale že pri obravnavi leta 1929. Kot se je izjavil Miller bodo najmanj tri osebe obdožene krive prisega, in če bodo spoznane krivim, dobijo ostro kazen. Pred veliko poroto so poklicani: Harmon Atwater, ki je pričal v obravnavi proti councilmanu Potterju in proti clerku mestne zbornice Fred Thomas, katere slednja dva sta bila oba oproščena. H. W. Powling in M. J. Wagner, sodni stenograf. Kot se je izjavil državni pravdnik Miller, ima na rokah dokaze, da se od mnogih oseb tekom obravnave proti Potterju in Thomasu krivo pričalo. Bunowitz, ki je pri prvi obravnavi molčal, radičesar so bili obtoženi oproščeni. Sedaj pa, ako tudi ne bodo poklicani spoznani krivim sleparije z mestnim denarjem, je pa toliko gotovo, da se jim bo dokazala kriva prisega, za kateri zločin je določena zelo visoka kazen.

Državna postavodaja je marljivo na delu

Columbus, O., 14. januarja.—Postavni mlini državne postavodaje v Columbusu marljivo delujejo. Včeraj je bil vložen predlog, da se sterilizira idiote, da se ne morejo poročiti, nadalje je bil vložen predlog, da se plačuje podpora vsem delavcem, ki so stari 70 let ali več in nezmogni za delo, in več predlogov glede odprave državne prohibicijske postave je bilo vloženo.

Ruska vlada ima preostanek v proračunu

Moskva, 13. januarja.—Finančni komisar sovjetske vlade poroča, da ima Rusija preostanek od svojega letnega proračuna, to je, da so bili dohodki večji kot pa stroški. Sovjetska vlada bo lahko naložila 750 milijonov dolarjev kot v rezervi. Skupni dohodki republike so znašali 31.750.000.000 rubljev, dočim so znašali stroški 30.200.000.000. V Rusiji so upeljani izredno visoki davki.

Zopet doma

Grdina ambulanca je pripeljala iz bolnice Mrs. Matildo Kadelic, 383 E. 152nd St. Rojateljica je bila zelo vesela obilnih obiskov in cvetja v bolnici, za kar se prav lepo zahvaljuje.

Direktorska seja

Skupna direktorska seja starih in novih direktorjev S. D. Dvorane na Prince Ave., se vrši v soboto, 17. januarja ob 7. uri zvečer. Bodite vsi navzoči.

Zahvala

Frances Drobnik, 6512 Bonna Ave., se zahvaljuje prijateljem za obisk ob času boleznin in za darove.

Deseti slovenski radio program v nedeljo bo zopet nekaj imenitnega

Deseti slovenski radio program letošnje sezone se bo podal v nedeljo 18. januarja. Operni pevec G. Banovec bo nastopil, poleg tega pa Mrs. Oswald, ki bo zaigrala na citre. In seveda, naš slovenski radio orkester bo po svoje pripomogel, da bo program prve vrste. Program je sledeč:

1. Slovenski radio orkester: polka.
2. Svetozar Banovec: "Moj dom."
3. Mrs. Oswald: citre.
4. Slovenski radio orkester zaigra polko.
5. Svetozar Banovec: "Metulček."
6. Mrs. Oswald: citre.
7. Slovenski radio orkester zaigra valček.
8. Svetozar Banovec: "Dober večer, ljubo dekle!"
9. Slovenski radio orkester zaigra polko.
10. Mrs. Oswald: citre.
11. Svetozar Banovec: Arija iz opere "Manon."
12. Slovenski radio orkester zaigra valček.
13. Svetozar Banovec: "Sijaj, sijaj, solnce!"
14. Slovenski radio orkester: polka.

Program se začne oddajati iz novih prostorov WJAY postaje ob 5. uri popoldne in traja do šestih. Vodja glasbenega dela programa je dr. Wm. J. Lau-sche, oznanjevalec Mr. John J. Grdina.

Nova krojačnica

Rojak Thomas Žerovnik nam sporoča, da je odprl krojačnico in čistilnico oblek na 16805 Waterloo Rd., kjer je bil prej rojak Boltazar. Mr. Žerovnika priporočamo ljudem!

Številni ropi

Policija dobiva te dni toliko poročil o roparskih napadih, da ne more vsem slediti. Roparji pobijajo ljudi na cestah, vdirajo v privatna stanovanja in v javne zavode. Znamenje časov.

Iz domovine

Zalostno vest je dobil iz starega kraja John Sulen, 10402 Park Heights, da mu je umrla njegova mati v čestitljivi starosti 77 let. Iskreno sožalje!

Spremembe med duhovni

Kot se nam poroča, bo premeščen župnik slovenske fаре v Euclid, O., Rev. Vukonić, ki odide na hrvatsko faro v Lorain, Ohio, kjer je tamošnji župnik resigniral. Na farno sv. Kristine pride Rev. A. Bombach, doslej župnik slovenske cerkve v Barberton, Ohio. Na slovensko farno v Barbertonu pride Rev. A. Gnidovec, doslej pomočnik na slovenski fari sv. Lovrenca v Newburgu. Eden kot drugi omenjenih gospodov je zelo pri-ljubljen pri svojih faranih, in bo ločitev seveda bolj težka.

"AMERIŠKA DOMOVINA"(AMERICAN HOME)
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 12. Thu., Jan. 15th, 1931.

Kam gredo milijoni

Naši slovenski trgovci kot tudi vse druge trgovine v Clevelandu in menda po vseh mestih Zedinjenih držav, se morajo dnevno pečati z dobrodelnostjo. Ne mine niti petnajst minut tekom dneva, ko so trgovine odprte, da ne bi vstopil ta ali oni, potrebni ali nepotrebni, in bi prosil za milodar.

Prihajajo ljudje vsakega kova, značaja, potrebe in nepotrebe. Eden bi rad imel tike, da bi se peljal v Collinwood ali v West Park, in seveda isto prošnjo ponovi takoj v drugi trgovini, in tekom osmih ur dobi menda par sto tike, ali pa par sto desetice ali nikljev.

Zopet drugi bi rad imel par centov za čašo kave, da bi se "pogrel," ker je tako salamensko mrzlo zunaj, in usmiljeni trgovci, seveda, samo da se odkrižajo prosilcev, darujejo in darujejo, in ko tak človek prebera kakih sto blokov na eni ali drug cesti, ima v žepu dovolj, da se preživi lahko par mesecev. In to v enem samem dnevu!

Iz lastne skušnje vemo, da se je beračenje zelo razširilo zadnje čase. Saj zadnje čase zahajajo tudi v naš urad potrebni ljudje, pijani in trezni, zapuščeni in izkoriščujoči. Vsak želi nikelj, desetico, par centov, vozni tike ali kaj enakega.

Vsi so profesionalni berači. Le malo izjem med njimi je, ki so v resnici potrebni in ki pridejo prosit, ker so v resnici potrebni. Profesionalne berače bi morala policija že zdavnej odpraviti, oni pa, ki so v resnici potrebni, pa bi morali dobiti drugo pomoč. Beračenje po hišah in trgovinah je v resnici v skrajno nadlego vsem.

Razlikovati pa moramo med beračem, ki prosi za denar, ker je v resnici potreben denarja, in med beračem, ki berači iz navade. Zatorej pa svetujemo, da dobro premislite, predno komu kaj daste. Slovencev nimamo med berači, menda, ker so preponosni, ali pa, ker se sramujejo. Vemo pa, da od slovenskih trgovcev ni šel še noben slovenski prosilec praznih rok, ker so naši trgovci predobri v tem pogledu.

Toda enako prosjačenje okoli hiš in trgovin bi se moralo na vsak način ustaviti. V Clevelandu imamo dobrodelne družbe, ki bi morale preskrbeti za enake ljudi, imamo Community fond, v katerega so ljudje plačali milijone, imamo državne zavode, ki so podpirani od davkov, katere moramo vsi plačevati, pa je videti, da se niti ena niti druga javna ustanova ne zmeni za to, tako da pride vsa nadlega nad trgovce, katere že itak dovolj mozgajo z davki in drugimi odredbami.

Kam gredo vsi milijoni, katere plačujemo? Pomislimo samo eno zadevo: V državi Ohio se nahaja dva milijona avtomobilov. Vsak lastnik avtomobila mora plačati za licenco najmanj \$4.00, največ pa \$250.00 na leto. Povprečno plača vsak avtomobil \$20.00 na leto.

In čakajte! Davek od teh avtomobilov znese najmanj \$40,000,000 na leto. In to samo od licenc za avtomobile. Poleg tega mora vsak lastnik avtomobila plačati še osebni davek v visokosti, kot je pač avtomobil vreden. Povprečno se plača \$3.00 od avtomobila v takih davkih. Kar znese nadaljnjih \$6,000,000 na leto.

In to še ni vse. Vsak lastnik avtomobila mora poleg tega plačati še 4 cente davka od vsake galone gasolinea, ki ga kupi. Recimo, da vsak avtomobilist v državi Ohio porabi na leto samo 100 galon gasolinea, kar znese pri 2,000,000 avtomobilih 200,000,000 galon, in če plačate štiri cente davka od galone, znese to \$8,000,000 na leto.

V resnici pa dobiva država na leto od tega davka na gasolin \$26,000,000 v gotovem denarju. Torej plačajo samo avtomobilisti letno skoro \$70,000,000. Kam gre ves ta denar? Ceste so deloma dobre, deloma pa skrajno zanemarjene. Za \$70,000,000 na leto bi lahko imeli ceste, široke 60 čevljev in v stanju, da bi bile vzor vsem drugim državam. Toda kdor vozi po državni, ta dobro ve, da nimamo preveč sijajnih cest.

Kam gredo vsi milijoni, ki jih pobira država od samih avtomobilistov? S temi milijoni bi lahko preskrbeli za vse brezposelne, gradila nove zavode, skrbela za nesrečne, po-nabljene, za sirote in vdove, in beračenje po privatnih hišah in trgovinah bi bilo lahko odpravljeno. Upamo, da se bo ploščaj letos, ko je država Ohio dobila novo upravo v rokah demokratov tozadevno zboljšal, ker je že skrajni čas za to.

D O P I S I

Cleveland, O. — Predno od-potujem zopet nazaj v Kanado, se tem potom najpripravljen-zahvaljujem bratu Frank Veselu, njegovi soprogi in sploh vsej družini za vso lepo in prijazno postrežbo, ki so mi jo nudili za časa mojega bivanja v Cleve-landu. Nadalje se zahvaljujem Mr. Frank Mramorju in sestri Zofki, Mike Pikšu in sestri Mi-mi, John Kromarju in sestri Jo-hani. Pozdravljam vse prijatelje in znance, s katerimi smo pre-

živeli mnogo veselih uric v Clevelandu. Hvala lepa za vse in Bog vas živi!

Joseph Vesel.

Cleveland, O. — Blagovolite priobčiti par vrstic v priznanje slovenskega radio programa. Najprej se zahvaljujem sloven-skemu radio klubu, ki je toliko žrtvoval, da nam pošilja vsako nedeljo eno uro najlepše petje in godbo. Godba je pa že taka, da se mora vsak zavrteti, pa naj

bo star ali mlad, vsaj jaz tako mislim. Petje je tudi zelo lepo, posebno kadar zapoje kvartet; jaz bi jih neprenehoma poslušal. Kritizirati nimam drugega kot da je ta ura prekratka. Zahvalim se tudi Mr. in Mrs. Knif-lic, ki sta v nedeljo tako lepo igrala, da smo bili kar presene-čeni, ko smo jih poslušali. Žele-la bi, da bi se zopet kmalu oglasi-la na radio in da bi eno zaigra-la za Collinwoodčane, za kar bi jim bili jako hvaležni. Torej najlepša hvala vsem skupaj. Va-ša zvesta poslušalka,

Mary Modic.

1119 E. 177th St.

Cleveland (Collinwood), O. — Pričetek novega leta nam ve-liko uspeha obeta. 18 novih čla-nov in članic je preiskal dr. Škur v pondeljek dne 12. januarja in v četrtek bodo pristopili pred-člane društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ, kjer bodo prisegli zvesto-bi materi jednoti. Novi tajnik, sobrat Kogovšek in prejšnji taj-nik, sedaj blagajnik, sobrat George Panchur sta v resnici vredna vsega odlikovanja in spo-štovanja. Že takoj v pričetku novega leta sta pridobila toliko novih bratov in sester v to naj-večje društvo. Na noge, rojaki in pomagajmo jima vsi. To leto je jako pomenljivo za naše dru-štvo, ker bomo obhajali 10-letni-co obstanka.

Mrs. Frances Rutar je imela več let šivanko v kolenu in v bol-nici so ji sedaj vzeli šivanko vcn. Je srečno prestala operaci-jo, vendar se dvomi, bo li noga še kdaj zdrava.

Mr. Kodela se je ponesrečil s trukom precej nevarno; leži v bolnici in mu želimo ljubeza zdravja. On je član našega dru-štva z vso družino.

Mr. Gril se je tudi malo po-škodoval, še bolj pa prestrašil. Vozniki, pazite na svoje vozove, ker v tem času močno drsi po ce-stah in so nesreče na dnevnem redu. Collinwoodčanje, ne poza-bite na sejo društva sv. Jožefa št. 169 dne 15. januarja ob pol osmih zvečer.

Član tega društva.

Cleveland, O. — Dovoljujem si zopet, da napišem par vrstic v upanju, da ta dopis ne bo zletel v nenasitni uredniški koš. Pa kot vidim, vsakemu radi ustre-žete, tako upam, boste tudi me-ni. Moj namen teh vrstic naj bi bil: kje in kako smo poslušali slovenski radio program v nede-ljo. Kar se tiče programa, ne re-čem drugega, kot da je bil celot-ni program zopet izvrsten tri-umf in to tembolj, ker nam je zopet prinesel nekaj novega, namreč kitaro, katere nam je vsem navzočim zelo ugajala. Tu-di oglaševanje Mr. Pirca je bilo lepo različno. Želeli bi bilo, da se še Jaka zopet kaj oglasi. (Ča-kajte, da k sapi pridem, ker mi še sedaj srce razbija. Op. Ja-kata).

Radio program smo mislili po-slušati doma, toda nas je Mrs. Poznič potegnila za enkrat. V soboto večer prideta namreč Mr. in Mrs. Poznič k nam ter nas povabita na svoj dom, da bomo igrali tombolo. In ker stanuje-mo blizu skupaj, sta rekla, da bosta šla potem k nam, da bomo pri nas poslušali radio program. Pa je ta navihanka svojo uro po-maknila nazaj za pol ure, samo da nas je prevarila. Ko smo igrali tombolo, bilo nas je devet, pa reče Mrs. Poznič, da bo kavo pristavila, v resnici je pa odprla svoj radio aparat, katerega je dobila dva dni prej. Seve, en-malo se nam je zamalo zdelo, da nas je vse tako potegnila, en mal pa ne; nam vsaj iz hiše ni bilo treba iti tako kmalu potem. Še bolj smo bili pa presenečeni, ko je orkester zaigral prvo polko v počast Mrs. Poznič. Ko smo za-slišali njeno ime, smo začeli vsi plaskati tako, da skoro nismo mogli razumeti zakaj se gre. No, in potem nam je sama pripove-dovala vso stvar. In medtem, ko so njej igrali, smo hoteli mi pa njeno hišo podreti, tako smo ple-sali. Rekli smo ji, da je to vse

njej na čast, tudi če se hiša po-dere.

Tako nam je zopet minila ena prijetna urica in težko je priča-kujemo druge nedelje. Končno bi pa želeli, da bi vaš orkester enkrat zaigral tisti lepi valček "Over the waves." Seve, če je mogoče. Medtem bomo pa pri-dno segali po radio tikeh. Sprejmite najlepše pozdrave ce-lo oboje Ameriške Domovine, kakor tudi vsi čitatelji tega lista, od

M. G.

Cleveland (Newburg), O. — Prav lepo se vam zahvaljujemo za slovenske radio programe. Zadnje nedeljo smi ga poslušali pri Perkovicvih na Lee Rd. Zelo se nam je dopetlje petje in godba. Komaj čakamo prihod-nje nedelje. Še enkrat prav lepa hvala vsem, ki se trudite za slo-venski radio program.

Mr. in Mrs. Frank Papež.

Akron, O. — Poštovana braća Slovenci! Dole potpisani žele da vam čestitaju na vašem poduzet-nom kulturnom, umetnom i tr-govačkom duhu, kojeg ste orga-nizovali sa vašim naprednim slovenskim radio programom, preko kojeg širite i raznosite na-šu slavensku pesmu in glazbu, u kojoj se vaši svirači i pevači po-kazuju, kao pravi umetnički svo-ga zvanja. A napose se može da dadne pohvala Mary Udovich i njenoj partnerki Josephini Lau-sche na njihovim preciznom iz-vadjanju slovenske melodije. Te akronski Srbi vam čestitaju i žele vam uspeha u vašem muzi-kalnom i pesničkom podhvat. Sa odličnim poštovanjem

Đorđe, Marija i Manojlo Zatezalo.

Glas iz bele Ljubljane. — Kaj je novega pri nas v beli Ljub-ljani? Dobili smo žalostno vest, da nam hočejo odvzeti našega se-danega župnika Rev. Vukonića, našega delavnega in požrtvoval-nega župnika, katerega imamo vsi radi in kateri gleda le za na-predak in korist naše fare sv. Kristine.

Slovenci, farani, ali boste vi to pustili, da nas zapusti naš pri-ljubljeni g. župnik Rev. Vuko-nić? Ne, nikakor ne, ne pustimo tega, pač pa se bomo potegovali, da ga obdržimo še naprej pri nas. Res je, da je naša fara sv. Kristine slovenska, a naš župnik je Hrvat. A mi farani smo po-nosni na našega župnika, ker fara dnevno napreduje vsled njegovega delovanja. Sedem hrvatskih župnij ima slovenske duhovnike, zakaj bi pa na slo-venski župniji ne imeli hrvat-skega župnika? In poleg tega še takega, katerega imamo vsi fa-rani radi.

Farani sv. Kristine, pridite vsi v četrtek 15. januarja na ze-lo važno sejo v cerkveno dvora-no. Srčno vas prosimo, da pri-dete vsi! Vabi vas

Odbor.

Cleveland (Newburg), O. — Pred enajstimi leti se je začelo zgradbo Slovenskega Narodnega Doma v Newburgu. Gledali so vsi, ki so se kaj zanimali za S. N. Dom, da so hranili in plače-vali dolgove, kateri so bili naj-silnejši, druge reči se je pa od-rivalo, dokler se je moglo, samo da se je bolj s ponosom lahko re-klo, da je Dom naš. Kadar je bi-lo pa kakšno ženitovanje, je bilo pa godrnjanje na vse kraje, da se je vsak oskrbnik bal očetit ali banketa. Da se pa temu odpo-more, so se ženske zmenile, da si ustanovijo svoj klub. Marsika-tera pravi, da je prepozno, jaz pa mislim, da ni. Dokler živimo, se še vedno lahko kaj stori. Se-veda, veliko boljše bi bilo, če bi bil ta klub ustanovljen deset let prej. Ker pa ni bil, moramo biti zadovoljni s tem in da bo klub dobro napredoval, je odvisno od vas delničarjev in delničark. Dohodke, ki jih klub dobi, se po-rabi za zboljšanje kuhinje in po-trebščin iste. Torej ako vaše društvo kaj priredi da rabite ku-hinjo, se posvetujte s članicami kluba.

Gospodinski klub priredi v so-boto 17. januarja maškeradni ples. Vabljeni ste vsi, stari in mladi. Zelo lepo darilo je name-njeno najlepši in ravno tako naj-grši maski. Poleg tega je pa še

NAŠI SLOVENSKI REVEŽI

Uredništvo tega lista dovolju-je prostor vsakomur, ki pošteno misli. Pripoznati moramo, da imate nadvse plemenito srce, ka-dar gre za naš narod. Današ-nja depresija je povzročila toli-ko gorja med našimi rojaki, da se mora vsak, kdor ni trši kot kamen, solziti. Veliko je reve-žev med nami, kateri se držijo na videz pogumno in ponosno, ker ne bi radi povzročili breme-na svojim rojakom. Če pa pogle-daš v njih notranjost, vidiš v njih domovih stisko in grenko bolest. Največ naših ljudi drži še pri življenju in pogumu edi-nole vera, ker piscu teh vrstic marsikdo reče: "Če ne bi imel vere, bi ne hotel živeti."

Vesti iz domovine

Tam, kjer burja mlade lovi. Pri nas na Blokah smo dobili zadnje čase prav mnogo snega — bil je praveči prasec, izvr-šten za smučkanje. Zadnje dni pa je burja vse po gričih pomet-la in drugam znosila, kjer teh zametov prav nič ni treba. Ta-ko so ceste silno zametene, po-sebno ona je prava reva, ki dr-ži iz Nove vasi na Polico. Na poljski strani je vse kopno — na naši pa so hudi zameti. In mrz-la je tu burja, ko mlade po naših gričih lovi! Za muzej so menda staknili blizu 140 let stare sme-či — ki pričajo o priljubljenosti tega športa v našem kraju. Iz Metljan, dobre tričetrt ure da-leč, se ljudje pozimi pripeljejo kar na smučkah. Bajе znajo ne-katera dekleta bolje smučkati, kakor pa postavni fantje. Otro-k itak ni mogoče zadržavati v tem lepem športu. Nekateri imajo tako strast do tega smučkanja, da jih šele črna noč vzame in prepodi. Sankanje in smučka-nje je eden največjih poj-a-vov za našo mladino. Čujemo, da pridejo tudi drugi smučkarji gori na Bloke poskušat srečo. Prav, naj le pridejo in obilo ve-selja jim želimo pri tem športu. — Otroci še vedno "krehajo" na oslovskem kašlju in bo menda konec tej hudi bolezni. Pa kaj ne bi? Prej je bila silno lepa je-sen, saj so hotele celo trobentice cveteti namesto pomladi, pa je bilo vse zunaj, potem pa dež in sneg in burja, na, pa je bilo precej našega drobiža prehlajé-nega. — Veliko naših ljudi je šlo v tem letu službe iskat po ši-rokem svetu. Kanada je neka-tere prav dobro podprla, a tudi s Francijo se mnogi pohvaljo. Poslali so nekateri že prav čed-ne vsote domov. Vsem našim izseljencem želimo prav vsi, kar nas je doma ostalo, veselo novo leto!

Napredek v Mirni peči. Po dolgem čakanju vendar enkrat dobre prepotrebne vodovod vasi Veliki Kal. Orklikevec in Mali Kal, napeljan bode iz studenca nad Hmelječecem. Vse delo iz-vrši s pomočjo državne podpore Higijenski zavod, ki je svoj čas ugotovil, da vse nalezljive bo-lezni kakor je tifus in griza, ki v omnjenih vaseh največkrat epidemio nastopata, prihaja-jo iz slabih nezdruvalih vodnja-kov, to je kapnic, katere imajo večina posestniki pri svojih go-spodarskih poslopih narejene po svojem okusu, ne oziraje se na snažnost vode. Pač so lahko vaščani veseli in hvaležni temu zavodu, ki se je zavzel za te pre-bivalce, da jim preskrbi tako ze-lo potreben vodovod s pomočjo državne podpore, pa tudi hvala bivšemu g. kaplanu Ravnikarju, ki je na obeh straneh posredo-val, da se je napravila vodovoda uredniti. Vaščani nimajo no-benih drugih stroškov, kakor da so prevzeli sami kopanje jarkov

19 drugih lepih daril. Torej od-visno je od vas, kako se boste maskirali. Na veselo svidenje v soboto zvečer v Slovenskem Na-rodnem Domu.

Agnes Žagar.

V našem Collinwoodu, kjer ima Ameriška Domovina veliko naročnikov, je tudi precej slo-venskih revežev. Ena najpotreb-njejših družin je gotovo družina Jos Koriš, 668 E. 159th St. Gos-podar te družine je bolan že pet let in pol, žena je bila tudi dva meseca bolna, bolniške podpore ni več in družina trpi hudo po-manjkanje. Dajmo, dragi roja-ki, priskočimo tej revni družini na pomoč! Obrišimo solze, pri-nesimo vsak nekaj v dar, da raz-veselimo obupana žalostna srca staršev in njih otrok. Kajti ne-ni vemo, kedaj bo skrivna bole-zen ali revščina nas presenetila, zatorej rojaki: pomagajmo!

Poročevalec.

za cevi, rezervar sam je že do-malega izvršen.

Zalibog, da imamo pri tem de-lu zabeležiti eno občutno nesre-čo: pri razstreljevanju skal v Jarkih, se je dne 20. decembra smrtno ponesrečil posestnikov 16-letni sin Jožef Grabnar, ki je vključ vsem svarilom tek-el gledat, zakaj da ni vžgala vrvi-ca, a v istem trenutku se vžge naboj in vrže fanta dva metra visoko z razbito glavo. — Vpra-sanje nove poštnе zgradbe, ke-gričih lovi! Za muzej so menda staknili blizu 140 let stare sme-či — ki pričajo o priljubljenosti tega športa v našem kraju. Iz Metljan, dobre tričetrt ure da-leč, se ljudje pozimi pripeljejo kar na smučkah. Bajе znajo ne-katera dekleta bolje smučkati, kakor pa postavni fantje. Otro-k itak ni mogoče zadržavati v tem lepem športu. Nekateri imajo tako strast do tega smučkanja, da jih šele črna noč vzame in prepodi. Sankanje in smučka-nje je eden največjih poj-a-vov za našo mladino. Čujemo, da pridejo tudi drugi smučkarji gori na Bloke poskušat srečo. Prav, naj le pridejo in obilo ve-selja jim želimo pri tem športu. — Otroci še vedno "krehajo" na oslovskem kašlju in bo menda konec tej hudi bolezni. Pa kaj ne bi? Prej je bila silno lepa je-sen, saj so hotele celo trobentice cveteti namesto pomladi, pa je bilo vse zunaj, potem pa dež in sneg in burja, na, pa je bilo precej našega drobiža prehlajé-nega. — Veliko naših ljudi je šlo v tem letu službe iskat po ši-rokem svetu. Kanada je neka-tere prav dobro podprla, a tudi s Francijo se mnogi pohvaljo. Poslali so nekateri že prav čed-ne vsote domov. Vsem našim izseljencem želimo prav vsi, kar nas je doma ostalo, veselo novo leto!

Dva mrliča na en dan. Ka-kor bi se domenila, so rekli ljud-je, ko je umrl dne 10. decembra Anton Kaplan in nekaj ur po-zneje Anton Rus, oba na Jurje-selja jim želimo pri tem športu. — Otroci še vedno "krehajo" na oslovskem kašlju in bo menda konec tej hudi bolezni. Pa kaj ne bi? Prej je bila silno lepa je-sen, saj so hotele celo trobentice cveteti namesto pomladi, pa je bilo vse zunaj, potem pa dež in sneg in burja, na, pa je bilo precej našega drobiža prehlajé-nega. — Veliko naših ljudi je šlo v tem letu službe iskat po ši-rokem svetu. Kanada je neka-tere prav dobro podprla, a tudi s Francijo se mnogi pohvaljo. Poslali so nekateri že prav čed-ne vsote domov. Vsem našim izseljencem želimo prav vsi, kar nas je doma ostalo, veselo novo leto!

Ribno pri Bledu. Dne 11. de-cembra so pokopali uglednega posestnika Jakopa Zupan s Ko-ritnega. Bil je občinski odbor-nik.

Konj je brenil v glavo 30let-nega posestnika Lojzeta Hrova-tina iz Dolenje vasi pri Cerkni-cu. Poškodba je težka.

Otave nad Cerknico. Umrla sta v župelem Marija Mahne, stara 82 let in Anton Rupar, stara 67 let.

Hudo pri Kovorju. Dne 22. decembra je umrl na Hudem, fara Kovor, Miha Praprotnik posestnik.

Delo iz- vrši s pomočjo državne podpore Higijenski zavod, ki je svoj čas ugotovil, da vse nalezljive bo-lezni kakor je tifus in griza, ki v omnjenih vaseh največkrat epidemio nastopata, prihaja-jo iz slabih nezdruvalih vodnja-kov, to je kapnic, katere imajo večina posestniki pri svojih go-spodarskih poslopih narejene po svojem okusu, ne oziraje se na snažnost vode. Pač so lahko vaščani veseli in hvaležni temu zavodu, ki se je zavzel za te pre-bivalce, da jim preskrbi tako ze-lo potreben vodovod s pomočjo državne podpore, pa tudi hvala bivšemu g. kaplanu Ravnikarju, ki je na obeh straneh posredo-val, da se je napravila vodovoda uredniti. Vaščani nimajo no-benih drugih stroškov, kakor da so prevzeli sami kopanje jarkov

Ambulančna služba

Ljudje v tej okolici se ne bi smeli niti trenotek obo-tavljati, kadar potrebujejo ambulanco. Pa naj bo že v sili, pot v bolnico, ali da se udobno prepelje pohabljen-ca, mi vam damo hitro in točno postrežbo v tem oziru.

Louis L. Ferfolia

SLOVENSKI POGREBNIK
3515 East 81st St.
Tel. Michigan 7420

Če vrjamate, al' pa ne.

Večkrat se piše in govori, da so imeli pri tej ali oni družini kak obisk. Seveda obiskov je več vrst v eno izmed teh vrst pršte-vamo tudi obisk znane dolgo-krake ptice štoklje, katero na-zivajo nekateri teta "štoklja". Tak obisk je posebno zanimiv, če navedena "teta" pusti kar dva ali tri čvrste in zale fantke za spomin.

Pri družini mojega kolega Mr. Ivan Zupana so imeli zadnje ne-deljo popoldne obisk neke ptice. Pa nikar ne mislite, da je bila to zopet štoklja! Ko so trije starejši člani Zupanove družine sedeli v gorki frontni sobi, je skozi dimnik pri "fire place" v sobo prifrčala živa — sova in vse do skrajnosti preplašila, oso-bito pa gospodarja hiše, katere-mu se je mislila na glavo usesti. Po napornem tekanju so končno to čudno nočno ptico ujeli. Ker je bila lačna in žejna, jo je Mrs. Zupanova z malo žlicico z mle-kom in mesom nahranila kot ka-kega bebička in zatem so jo pre-selili v basement, kjer se sedaj čepi blizu furneza. Pravijo, da ponoči tako lepo poje, kot Lun-kovi kanarčki. Pri Zupanovih na 120. cesti imajo sedaj vedno dosti gostov, osobito mladine, ki hodi novega živga kosmatega in ostrokljunega "borderja" gle-dat. Urednik "Glasila" pravi, da bo začel biznes z sovorejo, samo v ta namen rabi še enega čuka. da Mrs. Sovi, ki je vdova, ne bo preveč dolg čas. To zanimivo sovo boste lahko videli v nedeljo zvečer v Slov. Domu na Holmes Ave., ko bodo naši slovenski ja-gri priredili snjakovo večerjo.

△

Dobili smo še enega mlatiča na naš pod in to je Joseph Bo-žič iz Newburga, ki pravi:

"Kaj ne moreš več napisati kot eno kolono vsak dan, Jaka? Saj veš, la je to premalo za nas, ki jo radi beremo. Prosim te, kadar boste začeli mlati, da tudi mene povabite, ker sem bil v starem kraju jeko dober mla-tič. Pri nas na Gorenjskem sme tako mlati, da se je vse kadilo, in tako se bo tudi tukaj. (Aj beč Jur žljaf, da se bo. Op. Jakata). Kaj pa blinci, Jaka, ali si kar cele požiral, ker se nič ne ogla-siš, kaj si dobil v enem blincu. Tukaj je ena povedala, da ti je zapel av blinc srebrn dolar in ti vse skupaj poslala. Najbrže si vse skupaj pogoltnil. (Pa me je res po enem blincu tiščalo, pa sem mislil, da je bila samo skor-ja tako trda, Op. Jakata). Ka-dar bomo s žensko škopo streh-krili, bomo pa lahko rekli po ti-sti uganki: Luknjica pri luknji-ci pa vendar vodo drži — kaj je to? Slamnata streha! Pozdrav!"

△

Iz Amerike pride na obisk družina v staro domovino. Mali Peterček vpraša svojega očeta: "Kdo pa so ti ljudje?" Oče mu odgovori: "To so naši daljni so-rodniki." — "Seveda so daljni," se odreže Peterček, "saj so prišli iz Amerike."

△

Rojak je bil izvoljen za de-legata na konvencijo, ki se je vršila v nekem malem mestecu. V malem hotelu je vprašal za sobo in ko je hotel vpisati v knjigo svoje ime, skoči na knji-go bolha.

"Joj, kaj imate tukaj toliko bolh, da kar po knjigah skače-jo?" vpraša delegat začuden.

"Ne, ta bolha je hotela samo videti, katero sobo ste si izbra-li."

△

"Pravite, da vas je mož va-ral?"

"Ja, ta grdobla salaminska! Peš je hodil na delo, denar pa-ki sem mu ga dajala za štit ka-ro, je pa zapil."

THE OLD HOME TOWN

Registered U. S. Patent Office

Stanley

BOY, YOU CLOUDED UP...

AND NOW COMES THE RAIN

STANLEY

THE PORTER AT THE CENTRAL HOTEL, WHILE WAITING FOR THE NIGHT TRAIN, DOZED OFF JUST LONG ENOUGH TO RUIN HIS OVERSHOES, AND GET A COLD BATH -

© 1928 LEE WANDERER

CENTRAL PRESS

HENRIK SIENKIEWICZ

POTOP

iz poljskega prevedel
DR. RUDOLF MOLE

"Darujem ti življenje, da boš mogel še razmišljati o Kmiticu. Visel boš tu do jutra, sedaj pa prosim Boga, da te najdejo ljudje, preden zmrzneš."

Tu se je obrnil h Kozmi in Damijanu:

"Na konje!" je kriknil. In šel je iz skednja.

Pol ure pozneje so bili okoli štirih jezdecov tihi griči, molčeca in prazna polja. Svež zrak, ki ga ni nasičal smodnikov dim, je prihajal v njihova pljuča. Kmitic je jezdil spredaj. Kemliči so jezdili za njim. Oni so se razgovarjali potihoma, on pa je molčal ali bolje, molil je potihoma jutranjo molitev, ker se je že bližal dan.

Včasih se mu je izvil iz ust vzdih, ali tih stok, ker ga je spečeni bok zelo bolel. Toda obenem je čutil, da je na konju in prost, in misel, da je razstrelil največji top, da se je vrhu tega izmuznil iz rok Kuklinovskega in se masčeval nad njim, ga je navdajala s takim veseljem, da je bila bolečina nič proti temu.

Medtem se je tihi pogovor med očetom in sinovoma izpremenil v glasen prepir.

"To je mošnjiček, dobro," je rekel zadirčno stari, "a kje so prstani, v enem je bil kamen, vreden svojih dvajset zlatih."

"Pozabil sem jih sneti!" je rekel Kozma.

"Da bi vas strela! — Ti, stari, misli na vse, a ta dva lopova nimata niti trohice razuma! Pozabila sta prstane, lopova? ... Lažeta kakor psa!"

"Torej se vrni in poglej, oče!" je zmrmljal Damijan.

"Lažeta, lopova, dragocenosti zametujeta! Staremu očetu delata krivico, taka sinova! Da bi vas mati ne bila nikdar rodila! Brez blagoslova umrjeta! ..."

Kmitic je nekoliko zadržal konja.

"Pojdite no sem!" je rekel.

Prepir je prenehal, Kemliči so se živo pognali in vsi štirje so jezdili v eni vrsti naprej.

"Ali poznate pot do šleziške meje?" je vprašal gospod Andrej.

"Oj, oj, Mati božja, poznamo, poznamo!" je rekel stari.

"Švedskih oddelkov ni na poti?"

"Ne, ker stojte vsi pod čenstohovo ... Kvečjemu se najde pa tam kak posamezen, kar pa Bog daj!"

Nastal je trenutek molčanja.

"Torej vi ste služili pri Kuklinovskem?" je vprašal vnovič Kmitic.

"Da, ker smo mislili, da bomo v bližini lahko kako pomagali svetim menihom in vaši milosti. In res se je posrečilo. Proti trdnjavi nismo služili, česar nas Bog varuj! Zolda nismo dobivali, kvečjemu, če se je našlo kaj pri kakem švedu."

"Kako to pri švedu?"

"Saj smo hoteli tudi za obzidjem služiti najsvetejši Devici ... pa smo torej ponoči jezdili okoli tabora, ali pa podnevi, kakor je Bog dal in, če se je našel kak posamezen šved, pa smo ga ... hm ... Pribežališče grešnikov! ... pa smo ga ..."

"Pobili!" sta končala Kozma in Damijan.

Kmitic se je nasmehnil.

"Dobre služabnike je imel v vas Kuklinovski!" je rekel. "Ali in on veed o tem?"

"Bile so preiskave, naznanili so ... On je vedel in vrag! ukazal nam je plačati za vsako glavo po en tolar ... Sicer je grozil, da nas izda ... Tak razbojnik je delal krivico dobrim ljudem! ... Mi smo tudi ohranili zvestobo do vaše milosti, ker to ni taka služba ... Vaša milost si od svojega privošči, a on po tolarju od vsake glave, za naš

trud, za naše delo ... Da bi ga strela!"

"Bogato vas bom nagradil za to, kar ste storili!" je odgovoril Kmitic. "Nisem pričakoval tega od vas!"

Vtem mu je pretrgal oddaljeni grom topov nit govora. Kakor je bilo videti, so torej pričeli švedje s streljanjem s prvimi svitanjem. Čez nekaj časa se je streljanje povečalo. Kmitic je zadržal konja; zdelo se mu je, da razločuje glasove trdnjaviških topov od švedskih; zato je stisnil pest in, grozeč z njo proti sovržnikovemu taboru, je rekel:

"Le streljajte, le streljajte! Kje pa je vaš največji top?"

XIX.

Razstrelitev velikanskega topa je napravila na Millerja zares porazen vtis, ker so se vse njegove nade do sedaj opirale na ta top. Pehota je bila že pripravljena na naskok, pripravljene so bile že lestve in grmade fašin, sedaj pa je bilo treba zavreči vsako misel za naskok.

Namera, da bi spustil samostan v zrak s pomočjo podkopov, je tudi splavala po vodi. Že prej iz Olkuša naročeni rudarji so res lomili cele skale ter se bližali od strani samostanu, toda delo je šlo topu od rok. Delavci so padali navzlic vsej opreznosti v gostih vrstah od samostanskih krogel in so delali neradi. Mnogi so rajši poginili, kakor da bi pomagali pri pogubi svetega mesta.

Miller je čutil vsak dan naraščajoči odpor. Mraz je jemal še poslednji pogum nejevoljnemu vojaku, med katerimi sta se širila od dne do dne strah in vera, da tega samostana ni mogoče vzeti s človeško močjo.

Končno pa je tudi Miller sam začel izgubljati nado, a po razstrelitvi orjaškega topa je kar obupal. Čutil se je popolnoma brez moči.

Drugo jutro, čim se je naređil dan, je sklical vojni posvet, a le radi tega, da čuje prigovarjanje oficirjev, naj opusti obleganje.

Začeli so se zbirati, vsi utrujeni in mračni. V nobenem očesu ni bilo več nade, a tudi ne vojaške volje. Molče so sedli k mizi v veliki in mrzli izbi, v kateri jim je para sape zakrivala obraze in so gledali iz nje, kakor iz zaoblakov. Vsak je čutil v duši izčrpanost in utrujenost, vsak si je govoril v duhu, da ne ve nobenega sveta, kvečjemu takega, s katerim pa rajši noče prvi na dan. Vsi so čakali na to, kaj pove Miller. On pa je ukazal prinesiti veliko količino zavretega vina, upajoč, da izvabi pod vplivom gorke pijače iz teh molčecih postav laže odkritosrečno misel in voljo, da odstopijo od one trdnjave.

Naposled pa, ko je menil, da je vino opravilo svojo dolžnost, se je oglašil s sledečimi besedami:

"Gospoda, ali ste opazili, da ni niti eden izmed poljskih polkovnikov prišel na posvetovanje, dasi sem poslal vsem povabilo?"

"Vaše visokorodje gotovo ve, da je našla služinčad poljskih polkov pri ribolovu samostansko srebro in da se radi tega spoprijeli z našimi vojaki. Nekoliko ljudi je smrtno ranjenih."

"Vem. Del tega srebra se mi je posrečilo iztrgati iz njihovih rok, celo večji del. Sedaj je pri meni in baš premišlujem, kaj naj storim z njim."

"Odtod gotovo izvira jeza gospodov polkovnikov. Pravijo, ker so našli srebro Poljaki, je last Poljakov."

"O, prav imajo!" je zaklical Vreščovič.

"Po mojem mnenju imajo popolnoma prav," je odgovoril Sa-

dovski, "in si mislim, če bi ga našel gospod grof, bi ne smatral za potrebno, da bi ga delil ne le s Poljaki, še celo z menoj ne, ki sem čeh?"

"Pred vsem, moj gospod, ne delim tvoje naklonjenosti do sovržnikov našega kralja," je odgovoril mračno Vreščovič.

"Toda mi moramo, gospod, deliti s teboj sramoto, ker ne moremo nič doseči proti trdnjavi, pod katero si nas nagovoril."

"Torej si, moj gospod, izgubil že vsako nado?"

"In ti, gospod, jo še vedno gojiš?"

"Kakor bi ti vedel, gospod, in jaz mislim, da bodo delili ti gospodje raje z menoj mojo nado nego s teboj tvojo bojazen."

"Ali me smatraš za bojazljivca, gospod Vreščovič?"

"Gospodu ne pripisujem več poguma, kakor ga kaže!"

"Jaz pa ga pripisujem gospodu manj!"

"Jaz pa," je rekel Miller, ki je zrl z nekaj časa neprijazno na Vreščoviča kot povzročitelja nesrečnega podjetja, "nameravam poslati srebro v samostan. Morda dosežeta dobrota in ljubezen proti tem neupogljivim menihom več nego krogle in topovi. Naj razumemo, da se hočemo polastiti trdnjave in ne njihovih zakladov."

Oficirji so začudeno pogledali na Millerja, ker so bili tako malo vajeni podobne velikodušnosti od njegove strani.

Končno je rekel Sadoviski: "Boljšega ni mogoče napraviti, ker s tem se zamašča tudi usta poljskim polkovnikom, ki si laste pravico do srebra. V trdnjavi pa napravi to gotovo tudi dober vtis."

"Najboljši vtis napravi smrt tega Kmitica," je odgovoril Vreščovič. "Nadejam se, da ga je Kuklinovski že dal iz kože."

"Tudi jaz mislim, da ne živi več," je odgovoril Miller. "Toda njegovo ime me spominja na našo z ničemer nenadomestljivo škodo. To je bil največji top v vsej artileriji njegovega veličanstva. Gospodom ne prikrivam, da sem stavil nanj vse svoje nade. Prelom je bil že napravljen, strah v trdnjavi se je širil. Še par dni, pa bi bili začeli s splošnim naskokom. Sedaj pa je za nič vse delo, za nič ves napor. Sedaj lahko popravijo zid v enem dnevu. Ti topovi pa, ki so nam še na razpolago, niso nič boljši od samostanskih in jih je lahko razbiti. Večjih pa ne moremo nikjer dobiti, ker jih tudi gospod maršal Wittenberg ni ma. Gospoda! Čimdalje razmišljujem to, tem strašnejši se mi zdi poraz! ... In če pomislim, da jo je povzročil en sam človek ... Edino en pes! Edino en satan! ... Kar zblaznel bi, pri vseh rogatih hudičih! ..."

Tu je udaril Miller s pestjo po mizi, ker ga je pograbila neukrotljiva jeza, ki je bila tem okrutnejša, ker je bila brez moči.

Črez hip pa zopet: "In kaj pove njegovo veličanstvo, ko izve o tem porazu!?"

Črez hip pa zopet: "A kaj naj počnemo? ... Z zobmi ne zgrizemo te trdnjave! Bog daj, da bi pomorila kuga one, ki so me nagovarjali pod to trdnjavo! ..."

Po teh besedah je zagrabil kristalno čašo in jo v jezi tresel ob tla, da se je kristal zdrobil v prah.

Oficirji so molčali. Nedostojna generalova jeza, primernejša za kmeta kakor za vojskovodjo tako visokega čina, je zavzela srca proti njemu in jih spravila še ob poslednje dobro voljo.

"Svetujte, gospodje!" je za klical Miller.

"Svetovati je mogoče le v miru," je odgovoril knez Heski.

Miller je začel ježno sopihati skozi nos. Črez nekaj časa se je pomiril, potem se je začel ozirati po navzočih, kakor bi hotel spodbujati s pogledi, ter rekel:

"Oprostite, gospodje, toda moji jezi se ne smete čuditi. Ne bom vas spominjal onih mest, ki sem jih dobil, ko sem bil prevzel povelje po Horstensonu, ker

se nočem spričo sedanjega poraza hvaliti z nekdanjo srečo. Vse to, kar se godi pod to trdnjavo, že presega človeški razum. In vendar je treba, da se posvetujemo ... Zato sem vas pozval, gospodje. Svetujte torej ... in, kar sklene večina, to se bo zgodilo."

"Vaše visokorodje naj nam da predmet za obravnavanje," je rekel knez Heski. "Ali naj se posvetujemo edino o oblegi trdnjave, ali pa tudi o tem, če ne bi bilo bolje odstopiti?"

Miller ni hotel staviti tako jasnega vprašanja, zato je rekel: "Naj vsak izmed gospode pove odkrito, kaj misli. Mi vsi moramo misliti le v dobro in slavo njegovega veličanstva."

Toda noben oficir ni hotel svetovati odstopa, zato je nastalo vnovič molčanje.

(Dalje prihodnjik.)

Oglasi v "Ameriški Domovini" imajo vedno dober uspeh.

? Kje ?

"Jaka, kje si kupil tako fino obleko?"
— "Se ti dopade?" — "Menda ja, saj zgledaš kot milijonar." — "Torej pojdi k

Brazil Bros.

404 E. 156th Street
(Collinwood)

tam je Joe Miller poslovođa. Ta bo dobro postregel z oblekami, suknjami, povrtniki — po meri \$23.50. Že izdelane po \$20.00."

GLAVNA TRGOVINA:

6905 Superior Avenue

PODRUŽNICE:

2290 E. 55th St., 5121 Woodland Ave.

331 Gratiot Ave., Detroit, Mich.

Poslužite se domačega podjetja, ki je v resnici tudi priznana kot
NAJVEČJI, NAJBOLJ MODERNI FOTOGRAFIČNI ATELJE V DRŽAVI OHIO

Odprto vsaki dan.

Ob nedeljah odprto od 10. zjutraj do 4. popoldne

BUKOVNIK STUDIO

6405 ST. CLAIR AVENUE Telefon: HENDERSON 5013

Endicott 2252

Endicott 2252

KREMZAR FURNITURE

6108 St. Clair Ave.

IMAMO ZASTOPSTVO SAMO ZA
VICTOR RADIO IN VICTOR PLOŠČE

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoka žalost tare naša srca, ko naznanjamo sorodnikom in drugim, da je Bog poklical k sebi našo preljubo soprogo, oziroma mater

LOUISO ZIBERNA

rojena Urigel

ki je mirno v Gospodu zaspala dne 22. decembra, 1930, popoldne, v starosti 37 let. Pokojna je bila doma iz fare sv. Trojice, vas Markovec, od koder je prišla sem pred 24 leti. Ranjka je bila članica društva Slava, št. 173 SNPJ.

V dolžnost si štejemo, da se najprej zahvalimo Rev. Albin Gnidovcu za cerkvene obrede. Istotako se lepo zahvalimo Mr. Ivan Zemanu za lepo cerkveno petje. Iskrena hvala pogrebniku Mr. Louis L. Ferfolia za spoštljivo in točno preskrbo vsega pogreba. Hvala društvenim članom, ki so čuli pri ranjki in nam tako lajšali težko stanje skozi vse dni žalosti. Tako tudi vsem drugim, ki so prišli kropiti in moliti za pokoj njene duše, ter društvenim članom, ki so ranjko položili k večnemu počitku.

Iskreno se zahvalimo za darovane sv. maše: Družini Joseph Zidanič, družini Frank Legan, Mr. in Mrs. Peter Bizjak, Mr. in Mrs. Frank Resaver, Mrs. Tomažič, družini Mary Pike, družini Anton Peskar, družini Louis Strauss, družini Strehovec in družini Jasen, ter sosedom in prijateljem, družini Bednar, Mrs. Kupec, družini Dvorniki, Mr. Walte, Mr. Buch, Mr. Luko in Mr. Klemen.

Ker ne vemo imen vseh onih, ki so dali svoje avtomobile brezplačno pri pogrebu, se vsem skupaj iskreno zahvalimo. Bog vam povrne vsem skupaj! Bog vam povrne molitve in daritve. Če se je pomotoma kako ime izpustilo, prosimo, da se nam oprostijo ter se jim prav tako iz srca zahvaljujemo. Končno pa še enkrat vsem skupaj prisrčna hvala!

Ti pa, nepozabljena soproga in mati, počivaj v Bogu! Ostanemo nam vedno v spominu, dokler se ne združimo nad zvezdami. Bog Ti podeli večni mir in večna luč naj Ti sveti. Zalujoči ostali:

Frank Ziberna, soproga,
Angela in Hedviga, hčeri,
in ena sestra, omožena Gregorč
Cleveland (Newburg), O., 14. januarja, 1931.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Tužnim srecm naznanjam vsem svojim sorodnikom in prijateljem, da je kruta smrt pretrgala nit življenja mojemu dragemu možu, oziroma očmu

ANTON-U POSEGA

ko se je on vračal domov iz tovarne, dne 30. decembra, ga je zadela kap in je bil odpeljan v Mount Sinai bolnišnico, kjer je izdihnil svojo blago dušo ob pol eni uri zjutraj dne 31. decembra. Pokojni je bil rojen dne 17. junija, 1877 v vasi Strane pri Postojni. In zapušča pol-brata in več drugih sorodnikov na Štajerskem. Ranjki je bil pokopan na Calvary pokopališču dne 3. januarja, 1931.

V dolžnost si štejemo zahvaliti se vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, kateri so me tolažili v mojih žalostnih urah. Tudi vsem, kateri so prišli pokojnega kropiti in vsem tistim, ki so čuli cele noči ob krsti pokojnega in vsem onim, ki so se udeležili pogreba v tako lepem ševilu.

Lepa hvala mojim sinovom Frank Kikol in njegovi soprogi Kristini Kikol, in John J. Kikol in njegovi soprogi Margaret Kikol, moji sestri Jennie Kranz in njenem soprogu Victor Kranz, sestričnani Mrs. Genovefa Supan in Mrs. Julia Struna za vse tolažbe in pomoči, katere so mi izkazali v težkem času. Tudi Lepa hvala Mr. in Mrs. Vidmar iz Homer Ave. za vse, kar sta storila za mene.

Iskrena hvala vsem, ki so darovali krasne vence za pokojnega, sinovi: Frank Kikol in John J. Kikol, družini Victor Kranz, Mr. in Mrs. Joe Supan, Mrs. Julia Struna, društvu Naprej, št. 5 SNPJ, društvu Složne Sestre, št. 120 SSPZ, delavcem od Illuminating Co. night gang in delavcem od Illuminating Co. day gang, Mr. in Mrs. Mike Hribar, Mr. in Mrs. Anton Bartol, Mr. in Mrs. Joe Pogaj, družini Frank Revere, družini Jacob Lunder, Mr. in Mrs. John Blazek, Hays Family, Cisak Family, Mr. James Spetič, Mr. in Mrs. Rafael Pust, Mr. in Mrs. Mačecol, Mrs. Frances Lukjari, Mrs. Mary Zupančič.

Lepa hvala vsem onim, ki so darovali za sv. maše: Družini Frank Kikol, Mr. in Mrs. John Kikol, družini Victor Kranz, Mrs. Julia Struna, Mr. in Mrs. Joe Oberstar, družini Louis Novak, Mr. in Mrs. Anton Bartol, Mrs. Angela Kristan, družini John Mirtič, Miss Určala Hočevar, družini John Žitko, družini John Grill, družini Laurence Garroza, družini Joe Oražem, družini Ignac Vrbič, družini Jacob Znidarič, Mr. in Mrs. Valentin Trtnik, družina Hočevar, E. 61st St., družini Možek, družini George Hribar, družini Ignac Jerač, iz Presser Ave., družini Jerač iz Thames Ave., Collinwood; družini Anton Kolister, družini Potecnik, Mrs. Mary Ivančič.

Tudi najlepša hvala onim, ki so dali svoje avtomobile na razpolago pri pogrebu brezplačno. Posebna hvala Rev. A. Andreyu za opravljene cerkvene obrede. Tudi iskrena hvala pogrebniemu zavodu Joe Zele in Sinovi in celi želetovi družini za vso postrežbo v času, ko je ležal pokojni v njih zavodu, in tudi za tako lepo urejen pogreb.

Lepa hvala društvu Naprej, št. 5 SNPJ, posebno pa Mr. Joe Skuku za lep nagovor ob krsti pokojnega. In tudi pevcem samostojnega zbora "Zarje," kateri so zapeli pokojnemu.

Se enkrat najlepša hvala vsem, ki so mi pomagali v tem žalostnem času. Ako se je kako ime pomotoma izpustilo, se ravno tako lepo zahvaljujem in presim, da se mi oprostijo.

Dragi in nikdar pozabljeni soprogo, počivaj mirno v ameriški zemlji. Spomin na Te bo ostal vedno v mojem srcu in živela bom v upanju, da se enkrat zopet združiva nad zvezdami.

Zalujoča soproga ROSE POSEGA.
FRANK in JOHN, pastorka.

Cleveland, O., 11. januarja, 1931.

MI SMO MED VAMI!

Naznanjamo cenjenemu slovenskemu občinstvu, da smo se PRESELILI v naše nove prostore na

6223 ST. CLAIR AVENUE

kjer vam ob vsakem času lahko prodamo izvrstne

DODGE IN PLYMOUTH AVTOMOBILE

Najboljši mehaniki so pri nas zaposleni, ki vam popravijo vaš avtomobil brez ozira izdelka. Vse naše delo je garantirano. In se vam prav vljudno priporočamo.

J. H. MILLER & SONS

6225 St. Clair Ave.

HENDERSON 6148

Krasni slovenski radio program
prihodnjo nedeljo!